1962 ఎస్ సి ఆర్ (2) 833

చారు చంద్ర కుందు

వర్సెస్

గురుపాద ఘోష్

(షా, జె.సి.దాస్, ఎస్.కె.హిదయతుల్లా, ఎం.)

డాక్యుమెంట్ తయారీ-అసెస్ మెంట్ ప్రొసీడింగ్స్-ఆదాయపు పన్ను అధికారులు ప్రొసీడింగ్స్ ను కోర్టుకు బహిర్గతం చేయకుండా నిరోధించడం-మాఫీ బైఅసెస్సీ-ఇండియన్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ యాక్ట్, 6122 (1922 లో 11). 54.

పిటిషనర్ నుంచి తనకు రావాల్సిన డబ్బుల రికవరీ కోసం ప్రతివాది దాఖలు చేసిన దావాలో ఆ బాధ్యతను నిర్వర్తించినట్లు వాదించారు. ఆ పిటిషన్ కు మద్దతుగా పిటిషనర్ 1949-50 సంవత్సరానికి సంబంధించిన ఆదాయపు పన్ను మదింపుకు సంబంధించిన కొన్ని అంశాల్లో ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు ఇచ్చిన వాంగ్మూలాన్ని సమర్పించాలని కోరారు. ఇందుకోసం ప్రతివాది చేసిన వాంగ్మూలాలను రికార్డు చేసి కోర్టుకు సమర్పించేలా ఏర్పాట్లు చేయాలని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ను ఆదేశించాలని కోరుతూ పిటిషనర్ ట్రయల్ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ లేవనెత్తిన అభ్యంతరాలపై, భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం-1922 లోని సెక్షన్ 54 విధించిన ఆంక్షల దృష్ట్యా ఆయన ఈ ప్రకటనను సమర్పించాల్సిన అవసరం లేదని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 54 లో పొందుపరిచిన నిషేధాలు కేవలం మదింపుదారుడు స్వయంగా ఇచ్చిన సాక్ష్యాలకు మాత్రమే సంబంధించినవని, ఇతర అంశాలకు సంబంధించినవి కావని, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఆ సెక్షన్ లోని

నిబంధనలు మదింపుదారుడి ప్రయోజనాలకు, రక్షణకు మాత్రమేనని, పన్ను చెల్లింపుదారుడు ఆ సౌలభ్యాన్ని రద్దు చేస్తే, అందులో ఉన్న ప్రొహిబిషన్ నిరుపయోగంగా ఉంటుందని పిటిషనర్ వాదించారు.

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922 లోని సెక్షన్ 54 లో విధించిన నిషేధం సంపూర్ణమైనదని, సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించినా, డాక్యుమెంట్ సమర్పించినా, రికార్డు చేసినా మదింపుదారుడు ఎలాంటి మినహాయింపులు ఇవ్వడం ద్వారా ఈ నిషేధాన్ని తొలగించలేమని పేర్కొంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 206 ఆఫ్ 1959.

1955 సివిల్ రూల్ నెం.3317 లో కలకత్తా హైకోర్టు 1456 మే 28 న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేసుకోవాలి.

ఎన్.సి.చటర్జీ, ఎ.కె.దత్తా, పి.కె.చటర్జీ పిటిషనర్ తరుపు వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతిస్పందకుడు, అపీయర్ అవ్వలేదు.

1961. మే 5.

కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది ***ఎస్ హెచ్ హెచ్, జె.***

-గురుపాద ఘోష్ ఈ అప్పీలుపై ప్రతివాదిగా దావా వేశారు. 1953 లో పశ్చిమ బెంగాల్ లోని 24 పరగణాల జిల్లా అలీపూర్ లోని సబార్డినేట్ జడ్జి 6 వ కోర్టులో అప్పీలుదారుడు చారు చంద్ర కుందుపై రూ.32,132-12-3 కు వడ్డీకి రుణం మంజూరు చేయగా, 1949 మే 11 న అప్పీలుదారుడికి రూ.5,000 అడ్వాన్స్ గా చెల్లించారని, తాత్కాలిక వసతి రుణం ద్వారా రూ.30,000/- కలకత్తా యూనియన్ బ్యాంకుకు రూ.30,000 చెక్కును డ్రా చేశారు. అప్పీలుదారుడు చెల్లించాల్సిన వడ్డీతో పాటు చెల్లించాల్సి ఉంది. ప్రతివాది తనకు, తన భార్య చపలబాలకు రూ.30,000/- రుణాన్ని అడ్వాన్స్ చేశాడని, ప్రతివాదికి అనుకూలంగా ప్రామిసరీ నోట్ ను పరిగణనలోకి తీసుకున్నామని, రుణానికి

పూచీకత్తుగా, సదరు చపలబాలకు చెందిన కొన్ని స్థిరాస్తుల పట్టా పత్రాలను ప్రతివాదికి జమ చేశామని, ఆ తర్వాత సెప్టెంబర్ 7, 1949 మధ్య ప్రతివాదికి జమ చేశామని పిటిషనర్ తన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం ద్వారా విన్నవించారు. ఏప్రిల్ 13, 1953 న పిటిషనర్ రూ.37,000/- మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించాడు మరియు ప్రతివాది ఆ రుణాన్ని తిరిగి చెల్లించడంపై వడ్డీ కారణంగా రూ.235-7-0 మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించాడు మరియు ప్రతివాది వద్ద నమోదు చేసిన స్థిరాస్తుల ప్రామిసరీ నోట్ మరియు హక్కు పత్రాలను తిరిగి ఇచ్చారు. ఈ అప్పీలు ప్రయోజనాలకు సాక్ష్యాలు కాని ఇతర అభ్యర్థనలను కూడా పిటిషనర్ లేవనెత్తారు. అందువలన, తిరిగి చెల్లించడాన్ని రుజువు చేసే భారం పిటిషనర్ పై ఉంటుంది.

చారు చంద్ర కుందు మదింపులో "ప్రతివాది ఇచ్చిన ఒరిజినల్ ఫైల్ మరియు వాంగ్మూలాలను" సమర్థుడైన అధికారి ద్వారా ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1 డివిజన్ ముందు సమర్పించడానికి ఏర్పాట్లు చేయాలని ఆ అధికారిని ఆదేశిస్తూ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ కు సమన్లు జారీ చేయాలని పిటిషనర్ సబార్డినేట్ జడ్జికి దరఖాస్తు చేశారు. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 54 విధించిన ఆంక్షలకు సంబంధించి ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద ఎలాంటి స్టేట్మెంట్లు, రిటర్నులు, ఖాతాలు, డాక్యుమెంట్లు, అసెస్మెంట్ ప్రొసీడింగ్స్ రికార్డులు సమర్పించలేకపోయారని, దానికి మద్దతుగా ఆధారాలు ఇవ్వలేకపోయారని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ కోర్టుకు తెలిపారు. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ అభ్యంతరాన్ని అతిగా పరిగణించాలని, ప్రతివాది చేసిన ప్రకటనను, 1950 ఫిబ్రవరి 22 న నమోదు చేసిన డిక్లరేషన్ ను పిటిషనర్ ఆదాయాన్ని మదింపు చేసే ప్రొసీడింగ్స్ లో సమర్పించాలని ఆదాయపు పన్ను అధికారి లేదా ఇతర సమర్థుడైన అధికారిని ఆదేశించాలని పిటిషనర్ కోరారు. ఆ పిటిషన్ లో 10 వ పేరా ద్వారా పిటిషనర్ "భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 54 యొక్క నిజమైన నిర్మాణంపై, బహిర్గతం మరియు ఉత్పత్తి నుండి మినహాయింపు ఒక మదింపుదారుడు స్వయంగా చేసిన సాక్ష్యాలు

లేదా వాంగ్మూలం మొదలైన వాటికి మాత్రమే సంబంధించినది మరియు ఇతర సాక్షుల వాంగ్మూలాలకు సంబంధించినది కాదు. ఏదేమైనా, ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 54 ద్వారా నిషేధించబడిన వెల్లడి మరియు ఉత్పత్తి మొదలైనవి మదింపుదారు యొక్క ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే, పన్ను చెల్లింపుదారుడు స్వయంగా ఈ ప్రత్యేక రక్షణ మరియు సౌలభ్యాన్ని రద్దు చేయవచ్చు", మరియు పిటిషనర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 54 కింద రక్షణ మరియు సౌలభ్యం పొందే హక్కును వదులుకున్నాడు.

1949-50 సంవత్సరానికి సంబంధించి పిటిషనర్ ఆదాయపు పన్ను పన్ను మదింపుకు సంబంధించిన కొన్ని అంశాల్లో ప్రతివాది 1950 ఫిబ్రవరి 22 న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి ముందు వాంగ్మూలం ఇచ్చారని, ఈ దావాలో తన వాదనకు మద్దతుగా ఆ వాంగ్మూలాన్ని కోర్టు ముందు ప్రవేశపెట్టాలని పిటిషనర్ కోరారు. సెక్షన్ 54 దృష్ట్యా తనకు సమన్లు జారీ చేసిన వాంగ్మూలాన్ని సమర్పించాల్సిన అవసరం లేదని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ లేవనెత్తిన అభ్యంతరాన్ని ట్రయల్ కోర్టు సమర్థించగా, సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 115 వ అధికరణ ప్రకారం కలకత్తాలోని ఉన్నత న్యాయస్థానాలు ఆ అభిప్రాయాన్ని ధృవీకరించాయి.

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 54 మొదటి ఉపవిభాగాల ద్వారా ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క నిబంధనల ప్రకారం సమర్పించిన ఏదైనా ప్రకటన, సమర్పించిన రిటర్నులు లేదా ఖాతాలు లేదా డాక్యుమెంట్లలో లేదా ఇచ్చిన ఏదైనా సాక్ష్యం లేదా అఫిడవిట్ లేదా వాంగ్మూలంలో ఉన్న అన్ని వివరాలను అధ్యాయం 8 కింద ఏదైనా మదింపు ప్రక్రియ యొక్క ఏవైనా రుజువుల సమయంలో పొందుపరుస్తుంది. లేదా చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం తయారు చేయబడిన డిమాండ్ యొక్క రికవరీకి సంబంధించిన ఏదైనా మదింపు ప్రొసీడింగ్స్ లేదా ఏదైనా ప్రాసెసింగ్ యొక్క ఏదైనా రికార్డులో, గోప్యంగా

పరిగణించబడుతుంది. ఇండియన్ ఎవిడెన్స్ యాక్ట్, 1872 లో పొందుపరిచిన అంశాలేవీ ఉన్నప్పటికీ, ఏ ప్రభుత్వోద్యోగి అయినా అటువంటి రిటర్నులు, ఖాతాలు, డాక్యుమెంట్లు లేదా రికార్డు లేదా ఏదైనా రికార్డు యొక్క ఏదైనా భాగాన్ని తన ముందు ఉంచడానికి లేదా దానికి సంబంధించి సాక్ష్యాలను సమర్పించడానికి హక్కు కలిగి ఉండాలని సబ్ సెక్షన్ పేర్కొంది. సబ్-ఎస్ ద్వారా. (2) అటువంటి డాక్యుమెంట్, రిటర్న్, అకౌంట్స్, డాక్యుమెంట్స్, సాక్ష్యాలు, అఫిడవిట్, వాంగ్మూలం లేదా రికార్డుల్లో ఏవైనా అంశాలను బహిర్గతం చేస్తే ఆరు నెలల వరకు జైలు శిక్షతో పాటు జరిమానా విధించవచ్చు. అయితే ఈ నిబంధనలు సిఎల్ఎస్ (ఎ) నుండి (పి) సబ్-ఎస్.3 లో పేర్కొన్న కొన్ని పత్రాలకు వర్తించవు.

ఆదాయపన్ను ప్రొసీడింగ్స్ సమయంలో ప్రభుత్వోద్యోగులకు ఇచ్చిన సమాచారాన్ని సమగ్ర నిబంధన ద్వారా బహిర్గతం చేయడాన్ని నిషేధించినట్లు స్పష్టమవుతోంది. వెల్లడించిన సమాచారం, ఇచ్చిన సాక్ష్యాలు మరియు సమర్పించబడిన డాక్యుమెంట్లను గోప్యంగా పరిగణించాలనే నిబంధన ద్వారా ఆదాయపు పన్ను అధికారులకు ఆదేశాలు జారీ చేయబడతాయి: కోర్టులు ఏ ప్రభుత్వ ఉద్యోగి డాక్యుమెంట్లను లేదా దాని రికార్డులను సమర్పించాల్సిన అవసరం లేదు మరియు దానికి సంబంధించి సాక్ష్యాలు ఇవ్వడానికి కూడా కోర్టులు నిషేధించబడ్డాయి. సాక్ష్యాలు, డాక్యుమెంట్లు లేదా రికార్డుల వివరాలను బహిర్గతం చేసే ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు జరిమానా విధించబడుతుంది. మదింపు ప్రక్రియలో ప్రతిస్పందకుడు చేయాల్సిన ప్రకటనలు సబ్ సెక్షన్ (3)లో వివరించిన స్వభావం కలిగి ఉండవు. 54, అందువలన సబ్-ఎస్ఎస్ యొక్క కార్యకలాపాల నుండి మినహాయింపు లేదు. (1) మరియు (2). డాక్యుమెంట్ ను సమర్పించాలని కోర్టుకు ఎక్స్ ప్రెస్ ఇంటర్ డిక్టేట్ ఉన్నందున, పిటిషనర్ అభ్యర్థనను అంగీకరించడానికి లొంగిపోయిన న్యాయమూర్తి నిరాకరించడం సరైనదే.

పిటిషనర్ తరపున చటర్జీ వాదనలు వినిపిస్తూ 54 వ అధికరణను కేవలం మతాధికారుల రక్షణ కోసమే రూపొందించారని, పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన రక్షణ కోసం కల్పించిన హక్కును రద్దు చేస్తే అందులో ఉన్న నిషేధం చెల్లదని వాదించారు. కానీ చట్టసభలు ఉపయోగించే భాషలో అలాంటి మినహాయింపు లేదు. సెక్షన్ 54 ద్వారా కోర్టు విధించిన నిషేధం సంపూర్ణమైనది (సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించడం, డాక్యుమెంట్ సమర్పించడం లేదా రికార్డును తయారు చేయడం ద్వారా దాని కార్యకలాపాలు తుడిచిపెట్టుకుపోవు.

ఛటర్జీ బుచ్చిబాయి వర్సెస్.. న్యాగ్ పూర్ విశ్వవిద్యాలయం(1) తన వాదనకు మద్దతుగా 54 వ అధికరణ ద్వారా తనకు రక్షణ కల్పించే హక్కును ఒక మదింపుదారుడు వదులుకోవడానికి అర్హుడు. అయితే, ఆ డాక్యుమెంట్లలోని అంశాలను రుజువు చేయడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారులు నమోదు చేసిన ప్రకటనల సర్టిఫైడ్ కాపీలు లేదా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను సాక్ష్యాధారాలుగా ఆమోదిస్తారా లేదా అనేది మాత్రమే ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. అందువల్ల ఆ కేసులో కోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:

అలాంటి డాక్యుమెంట్లను (సెక్షన్ 54 లో వివరించిన డాక్యుమెంట్లు) గోప్యంగా ఉంచాలని ఆదేశించడం ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారులకు ఒక నిర్దేశమని, రామారావు వర్సెస్ వెంకట్రామయ్య (2)లో పేర్కొన్న విధంగా ఆ హక్కును వదులుకోవడానికి, ఆధారాలు ఇవ్వడానికి, కావాలంటే ఆ హక్కును వదులుకోవడానికి, సాక్ష్యాధారాలు ఇవ్వడానికి పన్ను చెల్లింపుదారుకు స్వేచ్ఛ ఉందని మా అభిప్రాయం. అందులో ఏమీ లేదు. 54 వ అధికరణ అటువంటి సాక్ష్యాధారాలను ఇవ్వడాన్ని నిషేధిస్తుంది; ఈ సెక్షన్ కేవలం ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారులను అటువంటి పత్రాలను నమ్మదగినవిగా పరిగణించాలని ఆదేశిస్తుంది మరియు అటువంటి పత్రాలను సమర్పించాలని లేదా అటువంటి పత్రాల గురించి సాక్ష్యాలు ఇవ్వమని కోర్టును ఆదేశించడాన్ని నిషేధిస్తుంది."

(1) (1947) 15 ఐ.టి.ఆర్.

(2) ఐ.ఎల్.ఆర్, (1940) మ్యాడ్ 996.

అయితే ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు ప్రతిస్పందకుడు చేసిన వాంగ్మూలం యొక్క సర్టిఫైడ్ కాపీ ఆమోదయోగ్యం కాదా అనే ప్రశ్న ఈ అప్పీల్ లో నిర్ణయించబడదు. సబార్డినేట్ జడ్జి 1955 నవంబర్ 18 న ప్రొసీడింగ్ లో స్పష్టంగా ఇలా పేర్కొన్నారు, "డాక్యుమెంట్ యొక్క సర్టిఫైడ్ కాపీని సూట్ విచారణ సమయంలో ఆమోదయోగ్యమైన సాక్ష్యంగా పరిగణించలేమని తాను అనడం లేదు" అని పేర్కొన్నారు. బుచ్చిబాయి కేసు (1) ఒక నిర్ణయం లక్ష్మీనారాయణ అనే వ్యక్తి ఆదాయపు పన్ను శాఖ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ కు ఇచ్చిన వాంగ్మూలం యొక్క సర్టిఫైడ్ కాపీని అనుమతించడం గురించి, అసిస్టెంట్ కమీషనర్ రికార్డుల నుండి ఒరిజినల్ స్టేట్ మెంట్ లను సమన్లు జారీ చేయడం ద్వారా కోర్టు కోరగలదని నిర్ణయించలేదు.

ఆదాయపు పన్ను అధికారుల ముందు చేసిన ప్రకటనల సర్టిఫైడ్ కాపీల ఆమోదానికి సంబంధించి రామారావు వి.లో కూడా ఇదే అభిప్రాయం వ్యక్తమైంది. వెంకటరామయ్య (2) సూరజ్ నారాయణ్ వర్సెస్ సేథ్ ఝుఝూ లాల్ (1), బనార్సీ దేవి వర్సెస్ జానకీదేవి (4). ఈ నిర్ణయాల్లో కరెక్టు లేదా ఇతరత్రా ఏ అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరచమని మనల్ని పిలవకపోవడాన్ని మనం గమనించవచ్చు. ఈ అప్పీలులో నిర్ణయించాల్సిన ప్రశ్నకు తమకు ఎలాంటి అనువర్తనాలు లేవని చెప్పడానికి సరిపోతుంది.

అప్పీల్ విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..

(1) (1947) 15 ఐ. టి. ఆర్. 130.

(2) ఐ.టి.ఆర్ .(1940) మ్యాడ్ 969.

(3) (1945) 13 ఐ.టి.ఆర్.

(4) ఎ.ఐ.ఆర్. 1959 పేట్ 172.